

Előfizetési árak

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél " " " " " 2 frt 50 kr.
Negyed " " " " " 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutányosabban számítottak.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Rochus-utca 42. szám.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

Egyes száma ára 8 kr.

Kéziratok nem adnak vissza.

Baja város közigazgatásának közgyűlése

1883. júliushó 19.

Jankovich Aurel főispán ur időzőlővén a megjelent tagokat, a közgyűlést megnyitónak jelentette ki.

Rajcsányi József tanácsnok mint előadó ismerteti az istvánmezei iskola tervezetét s azon módosításokat, melyeket a miniszterium hozott javaslatba, értesíti a közgyűlést, hogy a tervezet alapján árjeltes tartatott meg, s habár a költségjegyzék a minimális alapokon készült, az eredmény az lett, hogy Hunyadi Antal 918 forint telt előbbő ajánlatot, miért is az eredményt elfogadás végett ajánlja. A költségjegyzék egyhangulag helybenhagyja s megerősíti az árjeltest.

Jankovich Aurel főispán előadja, miszerint a járványos betegségek legpusztítóbb faja, a cholera Egyiptomban kitört, s habár az eurpai államok a szükséges óvintézkedéseket megtették, az ország minden hatósága iparkodik rendszabályokat életbe léptetni, hogy a vérs megakadályoztassék. Az ország kormányától is adatott: ki felhívás a törvényhatóságokhoz, s azért, habár az egészségügyi szakosztály már saját kebelében dolgozott is ki javaslatot, kéri a miniszteri rendelet felolvasását.

Erdélyi Gyula t. aljegyző mint előadó felolvassa a miniszteri rendeletet, majd az egészségügyi-bizottság javaslatát, egy városi tanácsnak véleményes jelentését, mire Dr. Nikolsburger Károly emel szót. Ismerteti a cholera betegséget tudományos szempontokból, előadja historie a pusztító járvány fellépését, s azon következtetésre is jut, hogy a betegség nagy mérvben segíti elő a félelem, az okból, habár az óvintézkedések megtételét feltétlenül szükségesnek tartja, oly főképpen is az egyesek magánjogaiba ütköző rendszabályokat az uttal annál

kevésbé helyeselhet, mert indokolatlan féltelmet gerjeszt a közönségben. A közegészségügyi-bizottság javaslatát pontonként tárgyalván kivételtelesen tartja, hogy minden apró marha vágatása a város belterületén eltiltassék, hogy a város belterületén levő gyárakból a trágya azonnal elhordassék, hogy a Spitzer Simon-fele disznóházaláda azonnal eltavoltassék, s hogy a város belterületén az egyesek két sertésen felül ne huzathassanak. Ellenben az utcák és közterek tisztántartását s öntözötését feltétlenül helyesli, de megkívánja, hogy a szemét és hulladékokkal telt utcázonok ne használassék az utcagödörök egyengetésére, — hogy a középületek ürülégdőreit fertőtlenítésre, az élelmiszerek renórlireg és orvosiag szigoruan megvizsgáltassanak, s hogy különösen, az ugynevezett Sugovicza medre a kikötővel oly nemű összeköttetésbe hozassék, mely által az ott rothló víz eltávolítható legyen, s hogy abban folyó víz tartassék. Ezen pont keresztülvitelét a legsürgősebbnek tartja.

Dr. Ladányi Mór a közegészségügyi bizottság javaslatát egészben elfogadásra ajánlja, megjegyzi, hogy ha az intézkedésekben az tekintjük, miszerint az egyesek érdekeibe ne ütközésék, csak a közérdek fog szenvedni. Az egészségügy annyira fontos, hogy az elött a népszerűség hajhászatainak indoka nincs.

Főispán ur ó mőtőssága megjegyzi, hogy az örendszabályok alkotásánál is figyelemmel kell lenni arra, hogy oly intézkedések életbe léptetése rendeltessék csak el, melyek keresztül is vihetők, így nevezetesen, a javaslat azon része, hogy egyesek csak két sertést huzathassanak házaiknál, már alig volna keresztülvihető, de mástről sokkal veszélyesebb is az, ha két sertés tartatik tisztátlanul, mintha 6 darab, gondos tisztasággal, — így van ez ismét az apró marhavágatásával is,

ajánlja tehát, hogy a városi tanács javaslatával módosítottan fogadtassék el az egészségügyi szakosztály javaslat.

Kazal János ügyvezetői a hatóságot a Sugoviczába lefolyó csatornákra, míg Pap József belemélytelt a meségetesbe, s már constatálja, hogy cholera betegét is talál, mert annak hányászekélete volt, azonban az ő vörös borától meggyógyult. Bizonyosan jól lakott baracczkal s tan sillerrel a biz. tag patiensé, mondják közbe.

Drescher Ede polgármester ajánlja a tanítási előterjesztés elfogadását, mire az elfogadatik.

Polgármester előterjeszteti Tury Ferencz hely. fődkönyv nyilvántartó kérvényét négy heti szabadságú engedélyezésért. A szabadságú megadatik.

Koldusaink.

A mindenség böles ura ugy alkotta az emberi kebelt, hogy az sok nemes tulajdonoknak lón hazaja. A kebel nemes tulajdonai között — mint a kert virágai között a róza, egyik legbecesebb a felebaráti szeretet s a szegények iránt a könyörületesség érte. Azonban a kebel diszt, eme legszebb tulajdonát, az ott létrejehető közöny, önérdek, mint a kert rózsáját, az ott felbukló dudva növények, könnyen elnyomhatják és az életben számtalan egyennél el is nyomják. S ki tudná megmondani mikor jó el azon boldog is, midőn az emberek kebelét kizárólagosan csak nemes indulatok disztik? Ki tudja, mikor jó el azon idő, midőn az emberiség kebelében összesen véve a felebaráti szeretet önzetlen tisztasággal illatozó virág leszen? Ki tudja, mikor leend az, midőn az isteni nagy parancsot: „Szeresd felebarátod, mint magadat” minden kebel egyformán érti és érzi? Fájtalom, az időtől

még távol állunk. Kebleinket még ma a felebaráti, a könyörre méltók iránt való szeretet, korántsem melegíti annyira és oly mérvben, mint a mennyiben az kívánatos volna s a mennyivel mind az emberi kebel magát, mind az, kinek könyörületességéből folyó szeretetünk melege szükséges van, megelégedettnek tudhatná. Erről tesz tanúbizonyoságot ugyefogyott szegényeink helyzete, számandó sorsa, kiknek ügyét emberbaráti kötelességünk érzetéből folyó szeretetünk melegével eddig még fel nem karoltuk s irántuk tán inkább rideg közönyösséget tanusitunk a helyett, hogy őket felebaráti szeretetünk boldogító körébe vonva, sorsukat türelmére, rájuk nézve az élet végnapjait elvishetelőbbé tenni iparkodnánk. Sokszor volt már szó a közönség előtt koldusaink helyzetéről, sok esetben volt már a közönség nemesebb érzésében meleg hangu felhívás intézve ezen ugyefogyottak ügye rendezése tárgyában, s mégis minden, mintha sziveinkből a felebaráti szeretet kihalt, s ott a közönyösség ültet volna tanyát, a régi kerékvágásban halad.

Ma is, mint ezelőtt az emberek könyörületességére szorult szegények kénytelenek házról-házra járni, s vajmi sok esetben már a gondosan becsukva tartott kapu küszöbénél érezni a benn lakók segélyt nem nyújtó meleg érzelmait. Ma is, mint ez előtt koldusaink legtöbbje, oly öltözetben járja össze a várost, mely egyszerűll arról tesz csodaszert tanúbizonyoságot, hogy ily rongyba, mikép lehet dacolni — a különben is rozsl táplált emberi testnek — a zord idők viszon, tagságaival, másrésztől meg arról is hogy ily rongyban járók, sokszor közérköcsiséget sértő öltözetük megtűréséhez, hatóság, közönség részéről átalánvéve kemény elnezés szükséges. Ma is, mint ezelőtt munkaképes, de munkakerülő felcsaphat koldusnak s inkább túri a közönségnél maup még a valóban koldusok

TÁRCSA.

A lóköltő fia.

(Élbeszélés.)

— Irta: LAKOS GYULA. —

Az a csodás, egyhangúsággal teljesnek látszó virágos, ragyogó, dílibabos róma, mely a Tisza-Duna között terül el, szebb gyereket, különölegényt nem szült Kótás Ferinél s hozzá hasonlókat nem is szül többet míg a világ, világ lesz. Legalább aki csak ismerté Ferit, mindenki ezen a véleményen volt.

Szép bodor barna haja, sugár szalás legény volt Feri. Nemesak a leányok, hanem még a menyecskék is csakugy bomlottak utána. Már az is boldognak érezte magát, akit egy édes szóra méltatott, vagy ha ugy jött ki a sora, hogy tánc alkalmával megtáncolított; hát még az hogy ezre te volna boldognak magát, akit aranyos kincsenek, édes boldogságának neveztek, akit szerető szivére oltat es a kinek eszökrét vágzó mosolygó kis szájára csókoltá bamatot csittó, örömet támasztó, boldogságról megnyugtató édes csókját csinos, pörge fekete bajusza alatt proszó ajkának. Már pedig ilyenféle is volt Ferinek. Volt bizony szeretője, habájja, akit lepton-nyomon édes boldogságának, földi menyorságának neveztek. Annak pedig bátorságosan nevezhette is.

No, mert hát Ferinek is volt nemesek esze, hanem szeme is. Olyan lanyt választott babájának, aknek a szépsége versenyre kelt akárhányk a szépségével, pedig hát nem is volt kifestve soha, azt sem tudta, mire való az arczesték.

De hát ez nem volt baj.

Az ugyan még a mai világban sem va-

lami nagy baj, sőt talán nagyon is becsülendő, ha valaki nem tud az arczestékekről semmit, mert egyik hírneves tudosunk is azt jegyzte meg valamelyik könyvében, hogy nagyon kívánatos volna, ha mielőbb, minél többen átlátnák az arczestékek káros voltát.

Feri szeretője Pannika, a gazdag Halmosék egyetlen kis Pannikája nemcsak szép, okos, bátor és szökimondó leány volt, hanem gazdag is, a falu leggazdagabb leánya.

Nem hiába hogy egyetlen gyermeke volt szüleinek, hanem szerettek is ezek, mint lelkük felet, minden kivánságát teljesítették, gyönyörűségükre szolgáltak, ha örömet szerethettek neki; az édes anyja, az meg még a csilagot is rea rakta volna.

Az igaz, hogy a Pannika szülei eleinte hallani sem akartak arról, hogy leányukból Kótás Ferine legyen, különösen az öreg Halmos egyre verte a melió, hogy erre meg amarrá majd megmutatja ő, hogy abból bizony semmi sem lesz, mert ha az öreg Kótás lóköltő volt, eioőbb-utóbb ugyis az lesz a fiaból is, azt már ugy szokás mondan, hogy az alma nem meszse esik a fájától, már pedig olyan nemes, hogy lóköltő tanitavál keveredjek rokonságba a nemes Halmos nemzetéggel.

Azonban később engedékeny lett az öreg, kivált, mikor már nemesek Pannika, hanem az édes anyja is rimankodott: ne legyen már olyan makacs, tekintsen arra is, hogy megreped a lányuk szive az után a legény után, annyi már bizonyos, ha elittlják tőle.

De már ezt nem engedhette az öreg Halmos, inkább a nagytemplom tornya ábljon le, mint ez megtörténjék; pedig már az is már milyen nagy kár lenne.

Meg hát abban is igazat adott az anyjoknak, hogy akármik is volt az öreg Kótás, azért a fiából válhatik becsületes ember, hiszen gyerek korától ott növekedett a keresztanyjánál, ott pedig nem látott, nem hallott egyebet és így nem is tanulhattott egyebet a jónál.

Punktum! . . . Minden ugy történt, amint Pannika akarta. Mikor megkérte Feri a kezét, oda adták neki.

A kézfogót meg is tartották, ugy, amint egy módos háznál dukál. Volt bor is, cigány is, meg aztán jó kedv is egész világos viradított.

Éjtel után még az öreg Halmos is tánczra illesztette magát, ugy megjött a kedve. Az pedig már nem bolondság, ha valakinek hatvan esztendősen korában olyan nagy a kedve, hogy ilyen tettere vetemedik.

Persze, az öreg asszonyok csóválták a fejüket és összesugtak-bugtak, hogy az öreg Halmos nyilván vesztett érzi, azért van nagy kedve, vagy mert ven lettére az esze szüdekozik valahova; pedig hát az egészét, amit tett, csak azért tette, mert a lelke is örült, hogy egyetlen leányának azzal is kivánságát teljesítette, azzal is örömet szerethetett neki, hogy ahhoz adta feleségül, akibez kívánkozott.

Orült is Pannika nagyon, de nagyon; igaz, hogy aztán a Feri öröme sem ismert határt és vegtelen volt, mint a nagy világ.

Halmos egyszersmind büszke is volt, felette büszke, ha ugy elgondolta magában, hogy ő most nemesak leányának kivánságát teljesíti azzal, hogy ahhoz adja feleségül, a kiért szive eped, hanem ezáltal egy kikálott rossz embernek, egy lóköltőnek a fiát is felcemeget a szemnyéből, a sárból, a becsületes em-

berek sorába, ahova oda is illik, akárki, akármilyen volt az apja.

Milyen szép volt ez az öreg Halmostól, hogy ilyen nemesen gondolkodott. Büszke is lehetett tetőlen talpig és minden ember az lehet, ha így gondolkozik.

A kézfogó után a napok multak, egyre multak, míg végre elérkezett az a nap, az a vasárnap, amelyiken harmadszor hirdette ki a pap a szószékéről, hogy Kótás Feri veszi magának házastársul Halmos András uram hajadon leányát, Pannikát.

Nincs a világon olyan paraszt leány, aki olyanok el merne menni a templomba, mikor valakivel kihirdeti a pap; ha meggondolja az ember, van is ám abban valami; de Pannikában volt annyí bátorság, megmerte tenni és elment a templomba, mikor harmadszor hirdette a pap. Hallani akarta, hogy is hangzik hát az ő neve meg a Ferié onnan a szószékéről, aztán látni akarta azt a sok irigy pillantást, ami ráesik, mert hiába, akárki mit mondjon, nagyon irigyelték tőle a lányok Ferit, de Pannika nem félt attól, hogy irigy tekinteteket ki nem bírja állni.

Ki is állta és nem történt egy baj se, egész addig, míg a tisztelendő ur be nem vezette a hirdetést, de ennek megtörténte után bizony cifra egy dolog történt az Isten házában.

A tisztelendő ur épen a szószékéről jött lefelé, Pannika meg az Üdvözölgy Máriának az utóját mondta, ott, hogy: Istennek szent anyja imádj Istent érettünk, bünsösköret . . . mikor egyszer csak utógva, de elég érthetően megszólalt a háta mögött a Boldi Kéese Péter leány, Borsca.

— Zsák meglelte foltját a lóköltő fiában. Megjegyzendő, az faluzserte tudja volt,

irányában is oly gyakran előforduló rideg bánás s hideg elutasítás, semhogy életét megfizetett erő által és útján szerzett munkabérelt tartsa f. m. Ma is, mint ezélt, a koldus visszaéltet nyert könyörömdomáival, nem fantáziára, hanem dörbölözésre fordítva azt. — Ma is megtörténhet, s tán még sokkal inkább mint azelőtt, hogy hosszas kérégek folytán sem kereshet meg annyit, mennyi fenntartásához szükséges s ismét csak éhezik. Ma is, s tán még inkább mint azelőtt, a koldusok iránt felebaráti szeretetet tanúsító egyén könyörölésége, a nála napokint nagyobb tömegben jelentkező szegények által adott fokoztatni, míg be nem látja, hogy tulhajtott jótékonytárgyat szerény anyagi helyzetével szemben nem gyakorolhat. Ma is, s tán még jobban mint azelőtt városunk közönségének csak egy kis — s bizony nem a gazdagabb — része nyitja meg ajtajait a szegény előtt, de a nagy rész becukot ajtót tart, így odiva fel magát végtelenen egyik kőz-teher viselésétől, így mutatva könyört a szegény szánandó sorsa iránt.

Hogy ma, anyagi viszonyaink sulyosabb állapotba jutása folytán, koldusaink helyzete aggasztóbb, mint volt megelőzőleg, azt bizonyítani felesleges s csak felemíteni szükséges. Az élet bajai, küzdelmei elől kitelni vajmi kevés embernek áll hatalmában. A küzdelmek között elmerültek a koldus folytonos légio számban történő látogatása alkalmatlan teher, s nem csoda, ha a látogatással szemben hidegséget tanúsít, dacára annak, hogy a szegényt istápolni kötelességének vallja. A szánandó szegény pedig az emberi kebel jobban-jobban erősbödő hidegsége folytán siralmas helyzetét kétszerte nehezebben, keservebben viselni kénytelen.

Minél ezek mit bizonyítanak? Azt, hogy szegényeink ügye merőben rendezetlen, hogy velők eddig ki sem törődött, de azt is, hogy a jelen állapot részben igazságtalan, részben a mai időben mindenütt s oly erősen hangzatosított humanus eljárással, a felebaráti szeretettel ellentétben s egészen véte pedig azt, hogy a helyzet jelene egy királyi város méltóságával össze nem férő. S ép azért, ha valódi humanuságot akarunk tettel mutatni fel, ha felebaráti igaz szeretetünknek tényleges kifejezést adni akarunk, szegényeink helyzetét nem javítani, hanem gyökeresen orvoslani sürős és mulhatlan kötelességünknek kell ismernünk.

És szerény véleményem szerint ez a gyökeres orvoslás oadaó komoly akarat mellett nem is lehet oly nehéz fel-

adat, mint a minőnek tán első tekintetre látszik. S megvallom szerintem e téren határozottan szembetűnő haladás akkor történne, az igaz felebaráti szeretet koldusaink iránt akkor nyerne tényleges kifejezést, ha a valóban koldusaink számára egy oly ház rendeztetnék be tisztasággal ugyan, de szegényes egyszerűséggel, hol szegényeink egy gondnok vezetése alatt, egy felügyelő s háztartást vezető felügyelő mellett együttesen családias életet élhetnének. Itt a szegények házában nyernének a városban átutazó szegények egy napra élelmet és hajlékot. Az itt megbetegülteket, vagy elhalókat a városi kórház venné át további eljárás végett. Koldulni senkinek és sohasem lehetne, hanem minden szegénynek — bizonyos fegyelmi szabályok alatt — folytonosan a szegények házában benn kellene laknia s még templomba sem mehethetnek, hanem az illető lelkes látogatná meg kórházunk őket. Minden szegény benn a házában nyerne élelmezést, szerényes ruházatot. Az igaz, hogy egy ilyen ház berendezése a város pénztárára terhet róna, de nem oly nagyot, hogy saját szegényeink érdekében ez egyszer s mindenkorra történendő tételről visszaradni lehetne annyival is inkább, mert a szegények által benn a házában rendszeresen végzendő kisebb-át-ápar-munka, a jónévi szegények házában élte végnapjait tölteni kívánó egyesek után maradandó vagyonka, a város közönségének a szegények házára történendő öngyenedékenküi adakozása biztosan adna olyan jövedelmet, melylyel a rendes kiadásokat, a városi pénztár terhelteitől nélkül könnyű szerrel lehetne fedezni. Ugy hiszem, egy 20,000 lélekkel bíró város 40 — 60 szegényt minden megerőltetés nélkül eltarthat.

A szegények háza számára az évnegyedes gyűjtést rendszerint egy hatóság közeg végezhetné, kinek kötelessége lenne minden házat, minden lakót megkeresni, s a készpénz adományt az illető adományozó által hivatalos könyvébe iktatni, esetleg a terményekben nyújtott adományt. Jegyzékeltetni s gyűjtését a gondnoknak átszolgáltati, ki eljárásáért a városi tanácsnak felelősséggel tartoznék. Ez a kiküldendő hatósági közeg egy gondolom megtudná nyitni azon kapukat, melyek szegények előtt sohasem nyitnak meg, könyve jó tanuságot tenne arra nézve, hogy közönségünk egyes tagjai keblében a felebaráti szeretet nem mérven él. — A gondnok ellenőrködése mellett a szegények élelmezését, felügyeletét, a munka beosztást a felügyelő tel-

jesítendé, ki eljárásáért felelősséggel a gondnoknak tartoznék.

Ezeket s így véte a közönség megkíméletének a zaklatásoktól, a koldus az idő visszontagságaitól, meggátolatlak a koldusok rongyban való tisztelgése, eleje vétetnek az adományok eshetőleges eldörbölésának, az emberbaráti szeretetből folyó segíre utalt nem esnek kétségbe élte végnapjai felől, tudva, hogy van helye, hol fejét nyugodtan lehajthatja, a közönség pedig nyugodt lélek-iserettel gondolhatja saját szegényeire, meg levén győződve, hogy irányukban kötelességét teljesíté, s keblében honoló felebaráti igaz szeretetét tettel bizonyítja be.

Városunk vezetőit, a hatóságot minden sepr, neves és jó terén a haladás komoly bajnokának ismerve, a közönség saját szegényeink sorsa iránt igazságosnak, a mostoha anyagi viszonyok dacára is azokról gondoskodónak, az itt-ott mutatkozó közönségek s könyörület ismeret hiánya dacára is a felebaráti szeretet ismerő- és érzőnek tartva: szegényeink sorsa javítására vonatkozó s fentebb kifejtett nézeteimet törvényhatóságunk nagybecsű figyelmébe, szives jóakarataiba melegen ajánlom.

Borza Nándor.

Különfelek.

* Azon t. cz. előzetőinket, kiknek előzetési díjk június végével lejárt, tisztelettel kérjük, hogy előzetesüket mielőbb megújítani sziveskedjenek.

A szerk. és kiadó-hivatal. — Kinevezés. Dr. Haynald Lajos kalcsoai érsek-bihornok ur ő emencziája, Baja városi hitelintézmény Fonyó Pál ur helyébe Sarthenberger Adám kalcsoai-egyházmegyei áldozart nevezte ki.

Hirdetmény. Baja város polgármesteri hivatala részéről közhírré tetetik, miszerint az 1883-ik évi XXIII. t. cz. 14. és 31. §§-ai értelmében az 1883/84-ik évi fejezveredő s vadászati adó kivetesre szolgáló bejelentések a városi adóügyi hivatalnál f. evi július 10-ig napjig nyújthatók be. I. evi bejelentések még azok által is beadandók, kik a folyó évre még a régebbi törvény értelmében voltak fejezveredővel megrova. — Mind-azok, kik ebbeli bejelentéseket a kitűzött határidőben benyújtanak elmulasztás, az illetézt törvény 43. §-ában megszabott pénzbírsággal fognak büntetnünk. — Baja. 1883. július 17. — Drescher E. d. e. polgármester.

A bácsmegyey női kézműipar-kiallítás tárgyában a zombori játékon magyar nőgyelet f. hó 10-én tartott választmányi ülésében a következő határozatok hozta: 1) A kiállítás helyisége a város-ha nagytérre; tartama szeptember 2-től 9-ig;

a kiállítás helyisége a közönség számára nyitva áll d. e. 8-12, d. u. 3-6 óráig. 2) A kiállítás különféle teendőit a következő ügy bizottság fogja intézni: a rendező-bizottság, melynek elnöke Esztergomi Borbála; a felügyelő-bizottság, melynek elnöke Czeder Teréz; a pénzügyi-bizottság, melynek elnöke Vojnics Bertha, végre a jury-bizottság, melynek elnöke Sándor Béla. Ezen utóbbi bizottságnak tagja I. v. n. o. v. i. c. s. A n. a. kisasszony is, ki a kiállítás sikere körül Baján oly lelkesen fáradozott.

A magyar nyelvű póttanfolyam az idén városunkban megújultban tartatik. Megnyitotta Czifrusz Ferenc kir. tanácsos és tanfelügyelő és hó 9-én, néhány magyar szóval üdvözölve a megjelent tanítókat és tanítónőket. Azután az igazgató és póttanfolyam vezető német nyelven, melyet majdnem kivétel nélkül mindnyájan értenek, — hosszabban előadta a megjelénés célját, a teendő kötelességét és kitarító szorgalomra buzdította az egybegyűlt tanulni vágyó öreg növendékeket, mire azok a magyarnyelvi és egyéb nyelvismeret szerint három csoportba osztattak be. Az egyik csoportban van a neméltül jól beszélők, kik egyuttal a magyar nyelvben is némi jártassággal bírnak, a másik két csoportban vannak szerbajkuak. Mint értesülünk, eddig a bejelentett 130 tanító és tanítónő közül megkeréztek és az előadást igen rendezten látogatta 115. Ezek közül 40 osztatot be dr. Bartsch Samu igazgató úrhoz, ki magyar és német nyelven, 40 Bocksay Kristóf tanár úrhoz és 35 Petrovics István tanár úrhoz, kik szerb nyelven tartanak előadásokat.

Brutális. Felháborító eset hirtérjedt el városunkban, melyről nekem is bizonyított. Ugyanis L. M. 11 éves kis leányon erőszak lett elkövetve. A tettes Sz. J. azonnal elfogott, s a bíróság által letartóztatva lett. Mint halljuk tettes beismerte tetteit, s a letartóztatást elrendelő végzés ellen felebbezést jelentett be, miert az iratok a szabadkai kir. tszékhez küldettek.

Magtárfeletőrség gyanja miatt rendezőnk letartóztatva Kohn és Fischek kereskedők panaszra folyván Schreiner Mihályt és nejét. A kir 11500 frtot tesz. Gyuan annyiból terheit nevezeteket, mert a magtár felügyelőre ők vannak feladva, s csak lakbajukon keresztül lehet a magtárba jutni, s mert nevezetektől oly bab találtatott, melyet károsok sajátjuknak mondanak.

Mattoni Henrik cs. és kir. udvari szállító újonc 6500 palack Giesshüblert bocsátotta a cs. kir. katonakórház, valamint a katonaság családijának rendelkezésére. Ez asványig szétosztása alkalmával kívünoesen a Boszniaiban lévő katonakórházakat kívánata tekintete véteti.

Rendőri hír. Abdallah — ez a „Nemzeti Szállóda“ kávéházában alkalmozott szeresen pinczér neve — e hó 14-én egy jobáratot fogadott magához szobájába, kit ajánlatára a kávé másnap kisegítő pinczérül alkalmazott. Ez azonban rútul visszaélt a benne helyezett bizalommal, mert míg a kávé fia, D. M. másnap d. u. 5 órákban a fürdőbe ment, a feketé Abdallah febré szindró, de feketé szívi pajtása feltörte a szekrényfiát, onnan D. M.-nak mintegy 180 frt értékű arany óráját és lánczát elloptta és tárgyakkal nyomatlanul tovább állott.

hogy Borza annyira maszlagos volt Kótás Feriért, hogy majd megveszett érte.

Halván Pannika a Borca által mondottakat, egy pilantra hátra tekintett és mikor látta, hogy Borcsával együtt három-négy lány mosolyogva tekint rá, visszafordította tekintetét az oltár felé és tovább imádkozott, de ahig hogy ezt tette, újra megszólalt az előbbi hang.

— Nézetek már lányok, még csak nem is szegényenli magát a gyalázatos.

Ez már nem tűrheté Pannika és hátra fordulva bátran, indulatosan oda szólt Borcsához.

— Kiről mered ezt mondani Borca? — Te rólad, te gyönyörü! — szólt a gunyos válasz.

— Hallgass, mig szépen vagy, mert megjáró; hagyj imádkozni. Azért jöttem én a templomba, hogy imádkozzam, nem, hogy veszekedjünk, — válaszolá Pannika.

— Majd ha fagy! Akkor sem haligatok, ha ilyen, iókötő hának a kuttyukája mondja. Erte-e?!

Ennél többet aztán nem mondhatott Borca, mert Pannika abban a pilanthatban hátra fordult és nagy hirtelen úgy képen teletette, hogy mind az öt uja helye meglátszott azon. Erre nagy dulasodás, zsvaj támadt a templomban és Isten tudja, mi történhetett volna, ha a tisztelőnek ur erélyesen fellépve rendet nem csinál.

Pannikát, mert verekedni mert az Isten házában, a tisztelőnek ur a templom elé térdpeitette és úgy kellett bevárnia ott, míg az egész nép ki nem takarodott onnan.

Szegényeink majd kiegész a szemc. Sirt, zokogott, eltakarta szemét selyem kötevényvel. Hja! mert nem sok szegény van nagyobb

annál, ha az eladó lányt a templom elé térdpeiteltik, hozzá még, ha menyasszony az a leány.

Kótás Feri meg mikor megtudta, hogy miert történt a Pannikával, ami történt, mint a szélvész rohant Boldi Késes Borca után s mikor ott érte, megfogta tartáját, lerántotta fejeéről és beletapotta a sárba.

Ez meg már a legnagyobb szegény a világon, ami egy leányt érhet, kivált mikor azt is rákiáltják száz és száz ember füle hallatára, amit Feri kiáltott Borcsára, hogy:

— Te gyalázta leány, nem illet már meg téged a szűzi párt. Én mondom azt, én tudom, mert szeretöm voltál, mint már tudja Isten, hány legénynek.

Borca megkapta, amit keresett és így meggyalázva mehett haza, vagy a hova neki tetszett.

Feri ott hagyta a faképnél és visszatért a templom elé, ahol is midőn odaért, felélelte Pannikát a földről dobogó keblére, felsókolta könyeit, aztán szerelmesen szavakkal csigigatta szegényt egész uton, migcsak haza nem értek.

Othton Halmosné is segített Pannikát vigasztalni és addig-addig, hogy valanképen megvigasztalódott.

Az öreg Halmos meg dult fult, majd megette magát, olyan baragos volt. Meg a paphoz is elment és megkeresztelte tőle, hogy miféle júnai fogva állította pelengére leányát? De hát a papnak is igazsága volt, hogy a lelkipásztorunk kutyakötéltsége a templomban rendelkeződöket megieidő. És így hiába koptatta az öreg Halmos a saját is, meg a csizmáját is.

— Ami megtörtént, azt már nem lehetett megem történté változtatni, meg hát

Boldi Késes Borca volt az oka mindennek, ő nem nyughatott, ő nem fért a bőrében, a miert aztán ki is kapta a maga részét a meggyalázatásból tetés-tetelével és így csak ő szegyelhető igazán magát a világ előtt.

De bizony Borca mindent tett, csak azt nem, hogy szegylete volna magát.

Mikor estefelé elment hozzá Bátor Mengyi, a szeretője, neki biztatta azt, hogy az Isten áldja meg, ha igazán szereti, ne hagyja rajta száradni az a szegényt, azt a gyalázatot, amibe Kótás Feri keverte, hanem szedje össze czimboráit és estere mikor észreveszik, hogy hazafelé megy Feri: álják utját és lassák el amugy isten gazában. Így aztán majd letörök egy kicsit a szarva.

Bátor Mengyi szót fogadott Borcsának és úgy ejel körül, mikor is semmi rosszat sem sejtve, hazafelé halagott Feri a kis Szias közenei utját állotta botokkal fellegyerkezett hat czimborajával.

Feri nem szokott megjedni a maga árnyékától, de most, hogy ily váratlanul, azt sem tudván, hogy kik, rátámadtak, egy kissé megrettent, de ez nem sokáig tartott, csak addig, mig egy legény kezeből ki nem esavarta a botot, amivel aztán addig ütött, vágott maga körül, azt a kit ért, mig három legény a földön nem hevert, a többi meg, ki merre látott, el nem szaladt.

Eleg baj volt az, hogy addig ütött vágott maga körül, mert a földön maradt három legény közül egy, épen Bátor Mengyi, a szenvedett sérülések következtében harmadnap meghalt, egy meg meg feiszendő mulva is nyoma az agyat.

Ferinek, ha börtönbe és törvény elé nem akart kerülni, mecumini kellett. Ugy is tett. Mikor már a törvény közegei keresték,

kutatták, egy eltűnt, hogy Halmosék sem tudtak felőle semmit!

De még most sem tudja bizonyosan senki, hogy merre lehet, hogy él-e, vagy már meg is halt.

Igaz, némelyek azt beszélék, hogy tán oda menekült, a honnan mindenki minél előbb szabadulni kívánczok; ugyanis, hogy beállt volna katonának, de ezt hiszik is meg nem is. Ki tudja hova lett, mi lett belőle?!

Bizonytalanságban, remény nélkül hagyta szegényt Pannikát, akit addig gyötört, addig hervasztotta a bánat, mig végre az őz vargaival együtt sirba hervadt.

Szöszbeszéd közt, ha megemlékeznek Kótás Feriről, mindig azzal végzik a beszédet, hogy el, el is Feri, nem sokat érhet már az ő élete, mert ott kint pihen öröme, reménye, vágya, életének edes boldogsága, egy öl mélyen, a falu csodás temetőjében.

Boldi Késes Borcsának meg Bátor Mengyi helyett adott az Isten másik szeretőt és így oda se néz semminek; éi világát, mint annak előtte. De hát majd megbűnhődik meg ő büneiért, mert az Isten vár, sokáig vár néha, de nem felejt.

Mig az emberek ki nem tudják gondolni, hogy hova is lehetett Kótás Feri, addig a Szent-György által folyó Zagyva hullám-fodran ténözölő habok egymásnak halkan, nagy titokban, örökké csak egy szép legényről, a legszebből megszúgnak, akinek nagy álmát vezet lenne zavarni, ha már a hullámok keblükbe fogadták.

De ugyan ki értené meg a habok titkos susogását? — Sokszor jobb is, hogy nem érti senki. Sokszor jó, hogy a habok nem tudnak beszélni.

— Tűz. Mult számunkban jeleztek, hogy Spitzer Albert gyufagyára kigyuladt, s hogy alapos gyaru van arra, mikép a tűz gyújtogatásból ered. Hetfőn reggeli 1/2 órákor ismét tüzet jelzett a toronyőr; a tűzoltók nyomban a helyszínén, s p i t z e r gyufagyáránan termettek, hol ismét a tűz volt. Ahog egy félóra alatt a tűz teljesen felfezve volt, amí tüzoltók érdenek. A tűz ezuttal a „Szel” utcára eső oldalra volt, s mint tudjuk ismét nyomokat találtak, mi arra következtet, hogy a tűz aljas buszából eredt sőt, ha a füst nem oly borzasztó lett volna, még a gyújtó anyagot is feltalálni lehetett volna. Ez ügyben most vizsgálják folyik, s hiszszük, mikép jövő számunkban már a tettes nevet is kiírhatjuk, akinek mindenesetre nagyon is melege leend. Szerenese, hogy a tűz teljes szélszand alkalmakor ütött ki, mert ellenesben iszonyu pusztítás lett volna. Jellemző, hogy az első tűz is ép 1/6 órákor ütött ki, mint a második. Tan jó lenne a rendőröknek jelenként többszer el-el nézni a gyár felé, hogy vajjon nem-e vesznek észre gyanusant, mert állítólag a tettes azon számokban van — szávai szerint — ha hatvan-szor lesz felépitve, hatvan-szor fog felgyújtani.

Csarnok.

A szerelem áldozata.

A szerelem setét verem

„A szerelem oly szer, melyből kis ádám orvosság; sok méreg.” Ikonok értelmű közmondás ehhez ez, hogy: „a szerelem észzevérédekés nélkül örvénybe sodor.”

Dehogy a szerelem ölé mérgébe ne váljon, és hogy ez örvénybe ne sodorjon, e végből legyen a nevelő-szülőknek főcélja, hogy a nök nevelésénél és tanításánál legelső és legfőbb dolog legyen a mindenre kiterjedő szeretet fejlesztése, hogy a leánygyermekneknek egyszerű legyen az erény, fegyverük a szélszedség, börtönük a szerelem. És ezek közül egyet sem szabad elhanyagolni, mert ha ezt teszi, a „szívnek egy része fülesen marad s ez üres helyet a laza erkölcsök burjánja veri fel s lelke a hétéköznapiaság felé hajlik.”

Nemcsak paedagogiai okok harsználnak e mellett, hanem az élethivatás előirány is megöveleti, hogy a nőnem az okszerű tiszta és erényes szerelemre neveltesse. A szülőknek pedig, kik terhes és magaszos feladatukat tökéletesen megoldani akarják, nem szabad ezt szem elől tévesztieni.

Kétségtelen ezért, hogy a nök nevelésénél a szív nemesítése az első helyet foglalja el. De kétségtelen az is, hogy a gondozó szülőknek ez a legterhebb feladata, de egyzersmind a leg-nemesebb is, mert ha ok nem divat majmolót, nem a nagy mértékben elharapódzott félszeg szokásoknak követőket; hanem eszményi, a szó igazi értelmében művelt nőt nevelnek a társadalomnak: akkor ok „hivatásuk betöltésében tudósabb a legnagyobb tudósnál, vítétebb a legnagyobb vítétnél” — kirkról az irás szerint elmondhatjuk, hogy: „ok ragyogó-gobbak a csillagoknál.”

Es ezt csak úgy és akkor lehet rájuk alkalmazni, ha ama célnak és feladatnak megteletnek, melyet kell, hogy minden szülő maga elől tüsszon.

„Mindre nevelni kell az ifjúságot” — mondja a paedagogia elv — és így a leánygyermek is a szerelemre — annak időjén — kell nevelni. Ha pedig ezt elhanyagoljuk, mit nyérünk . . . utalok az alábbi elbeszélésünre, kérve olvasóimat vonják le belőle az erkölcsi tanúságot s itéljen a szomorú tény felett.

Angella még alig volt tizenkilenc éves, mar is oly nagy gyűjteménye volt a különféle emlékből, hogy már helyet sem talált nekik.

Volt csokor, préselt virág, levélke, írott dal, bársony szallagra aranybetűkkel írt szavak, . . . ilyenek: eskü . . . örök szerelm . . . stb. és ezeknek azt mondta nekem, hogy mindnyájuknak titkos jelentőségük van.

Egy-egy édes aránok, egy boldog, kölcsönös ígretnek emléke, egy titkos ízenet, egy néma szerelmi vallomás volt egykor mindenik.

Hát azok a levélkék? . . . Mennyi titkót tartalmaznak! . . . És Angella nem becsülte ezeket . . . Gyűjtögette, de csak unalomból. S ha unakozott elő-elvett egyet s gnyos, keserű kacajba tört ki ajka, miattal szemében

könnyelműség szikrái gyúltak ki. Mint egy széd daemon úgy tudott ezeken gyönyörködni. Angella olyan volt, ki mindent tehetett, de különösen a férfi sziveket megtudta nyerni, s ha úgy akarta, ha szélszelye kívánta, lángha borította a sziveket, de csak vágy és unalomból. Tetszett neki az ilyen mulatság!

Mondom egy játszott a férfi szivekkel mint a gyermekek a ruggyanta labdával. Elloktek magától s a másik perczben már ölelésre tárt ki hóhéber karját érte. Valóságos diadalmas csatát nyért hadvezér volt. De volt is neki annyi érdemejele, akár egy világot hódító fővezérnek!

A legyőzött lovagok arcképeikből egy gyönyörű képtárt lehetne összeállítani, melyek minden rangú és rendű urakból áll. És ezek mind szerették őt, de Angella — bár az egyik nap ezt ölelte, másik nap amaz után epedtet, nem szeretett senkit. O ma ezt hódította meg, holnap amaz csókolta. Azt mondták ismerősei róla, hogy nem tud szeretni.

Egy sötét alkalmal Angella egy harsfa alatt megpillantotta Arthurt és ez alkalmal neki azon ölelete támadt, hogy elloja bolondítani. Sikerült is neki. Arthur csinos és gavallér gyerek volt, arca fülgan metszős, termete sudár, magas és szabályos volt. Szemei kékek, melyek igen ábrándosnak tetszett Angellának.

Ez hozzá lépett és lehetett mellé a puha pósztra. Rávetette lángoló feketé szemének csábos tekintetét Arthurrá, és hangyalt azt mondta neki:

— Blyje! — nem is tudtam, hogy magának milyen szép kék szemei vannak, maga egészen szép gyerek!

Arthurnak tetszett ez a hízegő nyilatkozat, igaz, sokszor mondták neki ez, de sohasem hangzott ezen dícséret oly színpén, mint Angellának légy-csengetésű hangjával, közelebb húzódtól hozzá s igazán, lelke melyébből emelt szép szemeit a csábító leányra s aztán halkán, szerelmesen a fülébe súgta:

— Angella, én nagyon szeretem magát.

Ettől a percztől kezdve megtereték egymást, és a szép leány játszott a gyerekekkel. Simogatta, ölelte, csókolta és úgy bánt vele, mint a kis Miczike a bábujaival.

Arthur rajba lett a csábítóknak, mint a fényt az árny, úgy követte őt. Mint szokás mondani: lelke melyébből szerette, és a szegény fia nem vette észre, hogy azok az örvény, mámoros csókok, meleg ölelések ép oly színészesen adattak, mint a minő hazugsággal mondta Angella a csillagok fénye mellett Arthurnak, hogy:

— Meghalok érted . . .

Nem hitte, hogy ez csak azért van mondvá, hogy jobban elkábítsa, hogy annál könnyebben azzá legyen, mivé? . . . majd meglátjuk később.

Egy — Arthurrá nézve boldogtalan napon — megunta Angella a játékot, untatta Arthur szerelmét, gyöngésége, szóval: kifáradt a szerelmeskedésben. Megmondta neki hidegen és röviden hogy:

— Váluunk kell!

Arthur szédült. Könyek tödültek szemébe, de ezeket férfiasan visszafojtotta. Erre nem volt elkészülve. Nem hitte, nem akarta himni, hogy neki el kell hagyni azt, kit oly forrón szeretet, kinek hajlékony, őzi természetű oly sokszor karjai közt tartotta, kinek szemében oly sokszor szerelmitassan nyugodtak szemei.

Hosszasan, hosszan függött szép kék szemei Angellán, s mint egy elfojtott zokogással kérde:

- Mit mondtott?
- Vállunk kell!
- Hát soha többé?
- Soha! — felelt Angella könnyelműen és fejt elfordítá tőle. A bánatos gyerek könyörögni kezdett, lágyan sutogta, hogy:

„Csak egy cseppet önts a fájalom tüzére, Egy cseppet, a remény kútjából, óh leány.”

— Angella szótlán maradt. — Arthur örökre elhagyta őt.

Mikor Arthur Angella szeméi elől eltűnt, ez hangos kacajban tört ki . . .

— — — — —
Arthurt ott találjuk most szobájá-

ban, nyitott ablaknál, hol mereg az éj csendes titka felett. Néha egy-egy ragyogó csillagot néz szemégre, mely egyszerre eltűnik. És ezen elcsod gondolkodik. Azt kérdezi magától, miért hull ez alá, mikor szépen ragyog? . . . Miért, hagyja el a leány kedvesét akkor, mikor ez legjobban szereti? . . .

„Elkomorul . . . zsebébe nyul és késéneket éns, füom pengőjét szívébe szúrja . . . Egy hörécs és — halál.”

Ilj. Jung Ferencz

Törvényszéki csarnok.

A szabadkai postarablás.

A mult év február hó 7 én délelőt indult el Szabadkáról a carriol-posta Bács-Almásán át Bikityre. Almásról délelőt 11 óra 45 perczkor továbbították, de Bikityre a posta helyett csak a lovak érkeztek meg késő éjél.

A csendörök azonnal keresésére indultak s a postakocsi feltörve és kirabolva Bikitly határában az országutól mintegy 2000 lépésre egy domb mögött találtak meg, a kocsi pedig, M e n o t t e r József asszonyverve és zsúrasi sebekkel a kocsi mellett fektűdt.

Az elrablott pénzösszeg 17,572 forint lett. Megindítatva a nyomozás, a gyanyó Bagi János és Fábik Lőrincz ellen irányult, kik esékelybe löpésért az almási csendörössel voltak letartoztatva s a rablókiosság napján délelőt 11 óra előtt bocsátattak szabadon.

E két egyént a carriol-posta előtt mintegy félórával látta az uton haladni egy bikityi asszony s két fanyesó ember is, kik még ezeken kívül valamivel a postakocsi előtt láttak egy úri kocsi is haladni, melyen négy egyenült. Bagi és Fábik letartoztatásukkor mindent tagadtak s igazolák, hogy ok sokkal a carriol előtt haladtak s Bikitly által az országutról letérve, mellékuton mentek a faluba.

Eközben a csendör-örmesternek feltűnt bizonyos Freck József költekezése, s hákuztas rendeltetésénél e nála, padlásán a szóna között csakugyan meg is találtak az elrabolt pénzből 9783 forint. Freck azt állította, hogy ő a szöbibe menvén, két embert látott, kik valamit elástak s feljöék közeledvén felüi bűszségeket egyikétől Bagi Jánosól kapta oly feltétel alatt, hogy a láttakról hallgasson. Bagi és társa Fábik mesének mondoták Freck ez elbeszélését s következetesen tagadták a bűnrészességet.

A kir. ügyész ennek folytán s tekintve azt, hogy a nevezett két egyént a csendörök alig egy óránál előtt bocsátották szabadon, s így semmiféle támadó eszközzel nem bírt, el is eljejtette ellenök a vádat, hanem Freck Józsefet kérte rablással párosult emberölés miatt elítélni. A védő csak bünpártolást, legfeljebb orgazdaságot talált fenofogni.

A szabadkai törvényszék csakugyan fel is mentette őket a gyilkossággal és rablás alól s Bagi János és Fábik Lőrincz szabadlábra való helyezését rendelte el; ellenben Freck Józsefet a btk. 370. § ba utóköz s 372. § szerint minősülő orgazdaságot büntetésben találta bűnösnek s tekintve a súlyosabb körülményeket, ötvi fegyháza és tízevi hivatalvesztésre ítélte. Ez ítélet ellen a vádlott és a kir. ügyész feleltek.

A kir. tábla, hol az ügy e hó 17-én került tárgyalás alá, a törvényszék ítéletét végzésileg feloldotta s a szabadkai törvényszék a további eljárás és vizsgálat kiegészítésére utasította; jelesen mindazon irányban elrendelte a vizsgálatot, melyek a tényállást felderíthetik, így Beck almsi postamester kihallgatására kísérlet sem történt, nem vizsgálatott, hogy kik mentek azon az úri fogaton, mely akortájban a carriol előtt haladt; házagsnak találta a tábla, hogy a fanyesó emberek nem szembesítették Bagi és Fábikkal? vajlon az uton látott egyénekben őket ismerik-e? s nem szembesítették ezek végül a bikityi asszonynyal sem.

„E—s”

Közgazdaság.

Budapesti értékdöszde. (K o r i z Antal és társa bank- és váltó-ház jelentése.) Budapest, jul. 13.

A cholera hatását ellensúlyozták a kedvező aratási kilátások s ífképen ez utóbbiak befolyásának tulajdonítható azon jelenség, hogy a saison-morte nem teljesen megfelelő üzlettelenség mellett, sőt ennek dacára a tőzsdé irányzata egészen a hét végeig alapszámban szilárd volt — s hogy nem fejlődött ki ár-melkeldő mozgalom, sőt a hét végén még hanyatló irányzat jutott érvényre, ez onnan van, mert némely politikai események zavarólag hatottak közre. Ilyen volt első sorban az angolok és francziák közti összeköcczanás Madagascar szigetén, mely nagy vihart keltett az angol

sajtóban. Ezen eseményt a tőzsdé annál inkább figyelmre méltíták, mert utóbbi időben több tekintetben mutatkoztak hasonlóságok az angolok és a francziák között: egy a tonkingi ügyben és utóbb a cholera elleni övintézkedések kérdésében is.

De, mint emlitettük, a hét folyamán uralkodó volt a kedvező aratási kilátások befolyása. Első sorban magyar állami értékpapirokra volt ez kedvező hatással, a mennyiben — ezek magasabb értékekre és végre malompapirokra. Más iparvállalatok közül különösen Ganz-féle gyár részvényei favisálhattak azon jelentésre, hogy a magyar kormány ezen gyárnál fogja megrendelni az államvasutak kocsiszükségletét; egyéb vasipari vállalatok részvényei iránt is érdeklődés mutatkozott. Az üzlet menetét illetőleg megjegyezzük, hogy az irányzat csak a legutóbbi napokon vált lanyhábbá. A forgalom általában véve igen gyenge volt, a mint ezt az év ezen szakában más-ként várnunk is lehet.

A mult heti és mai árfolyamok közti különbséget kitünteti az alanti táblázat:

	jul. 6.	jul. 13.
oszt. hitelrészvény.	292.—	294.—
magy.	294.—	295.80
4%-os magy. aranyjár	88.35	88.60
6%-os magy. aranyjár	119.50	119.75
5%-os „ „ papírjár	86.75	87.—
oszt. magy. állam vált	324.—	327.95
magy. lezásm. bank	89.75	89.25
„ díjsorsjegy	114.75	115.—
tiszai sorsjegy	119.—	119.—
es. kir. arany	5.67	5.65
Napolon'or	9.48	9.49
váltó Londonra	119.90	119.95
„ Párisra	47.36	47.45
„ Berlinre	58.40	58.50

AZ ELSŐ CS. KIR.
DUNAGÖZHAJÓZÁSI TÁRSULAT
posta-és személyszállító hajóknak
MENETRENDEJE.

Érvényes 1883. évi júniusól 17-ől tovább éntézkedésig.

Posta-hajók:

Bajáról Galacra szerdán pénteken és vasárnap reggel 6 órákor.

Bajáról Zimonyba hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton 6 órákor reggel.

Bajáról Budapestre mindennap 4 órákor reggel.

Személyszállító-hajók:

Bajáról Budapestre: a naponkint délbe 12 órákor.

Bajáról Mohacsra: naponta esti 8 órákor.

Üzleti tudósítás.

	Baján, 1883. július 18-én
Buza	9.70
Bab.	—
Zab	5.70
Árpa	6.60
Rozs.	6.50
Köles	—
Kukoricza	—

Az árák 100 kilogr. után.

Felölő szerkesztő: Főmunkatárs:

Cserba Ferenc. dr. Devich László.

610.

t. k. 1883. 52.

Árverési hirdetmény!

A bajai kir. jbiróság mint tkvi. hatóság részéről **Baja város árvtára** végrehajtótól kérelme folytán, **Nyuzó István** és neje sz. **Barakovits Mária** bajai lakos, mint végrehajtás szenvedők ellen a végrehajtási árverés 247 frt. 84 ltké, ennek 1862. évi január 13. napjától járó 6% kamatai és összesen 43 frt 80 kr eddigi valamint 10 frt 55 kr jelenlegi és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. ez. 144 és 146 §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő bajai 2188 számú tkjében foglalt s Nyuzó István és neje Barakovits Mária közös nevével álló A. 7 alatti 2561/4 hrz. számú 656 frtra becsült 1380 1/4 []öl nagyságu szőlő, szántóföld és kaszálóra a végrehajtási árverés ezenel elrendeltetik, és annak a bajai jbiróság tkv. helyiségében leendő megtartására határidőül, **1883. évi szeptember hó 29-ik napjának delutáni 3 órája** kitűzetik, mely alkalmal a jelzett ingatlan a becsáron alul is eladadni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy ovadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint telekvi hatóság. Baján, 1883. évi május hó 12-én.

Szondy.

helyettes kir. járásbíró,

Nyomatványok 25% -al olcsóbban készíttetnek,
mint bárhol

Nánay Lajos KÖNYVNYOMDÁJA

Baján, „Bódog”-tér, Scheibner-féle ház,
elvállal mindennemű

önálló munkák, röpiratok, táblázatok,
körlevelek,

esketési-, eljegyzési- és névjegyek,

váltók, meghatalmazások és kötelevények,

számlák, gyászjelentések,

falragaszok, árjegyzékek
és részvények

pontos és izléses elkészítést a legjutányosabb árak mellett.

Ugyanígy kapható mindennemű

NYOMTATVÁNY

üggyedek és községek részére

Nyomatványok 25% -al olcsóbban készíttetnek,
mint bárhol

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER

leglisztább egvényes

SAVANYU-KÜT

legjobb Asztali-és üdítő ital,
kifőző hatásának bizonyított kőnnyesül, jégo bajoknál,
gyomor-és hólyag harutnál.

ÉDECSEK (az emésztés elősegítésére).

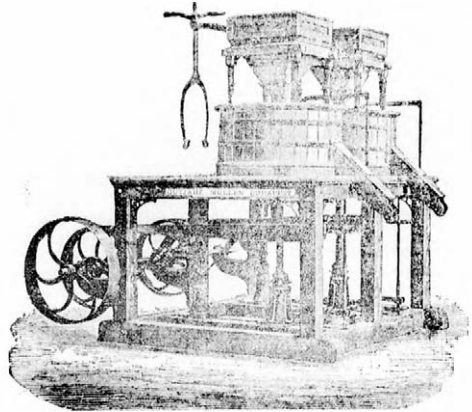
Mattóni Henrik, Kertvárosban (Csobországi).

GUTJAHR és MÜLLER BUDAPESTEN.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár
a Margithid közelében.

Ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint :

Trieurók gazdaság számára :

Járgány-cséplőgépek,
Szelelő rosták,
Kukorica morzsolók,
Szeccsa vágók,
Borsajtók.

**Különlégességek malmok szá-
mára :**

Dupla malmok,
Malom trieurhengerek,
Gabona osztályzó-hengerek,
Koptató gépek,

Daraválasztó gépek,
Tararók, Detacherők.
Malom alkatrészek u. mint :
Transmissiók,
Szijszekerek.

Rosta lemezek :

Cséplőgép rosták,
Liszthenger sziták,
Koptató lemezek,
Raspoly lemezek,
s. t. b.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Wiese és Társa,

es. kir. szab. pénzszekrény-gyárosok.

Bécs, BUDAPEST, Prága.

Fiók-raktár : Budapest, sugárút 2. sz. (Froncière palota),
ajánlják az ismert s kitűnő gyártmányú tűzmentes és betörés elleni biztos

PÉNZ-SZEKRÉNYEIT,

készszekrényeit, másolósjait és műzárjait
a legnagyobb választékban a legjutányosabb árakon.

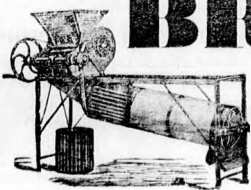
Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

NB. Minden félreértés kikerülése végett kérjük a n. é. közön-
seget ezülnket, mely már több mint 30 év óta fennáll, a hason, de sok-
kal később keletkezett (Wiese TIVADAR és Társa) czezzel össze nem
teveszteni.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára

BUDAPEST gyár : külső váczí-út.
Raktár : váczí-körút 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon
kitüntetett

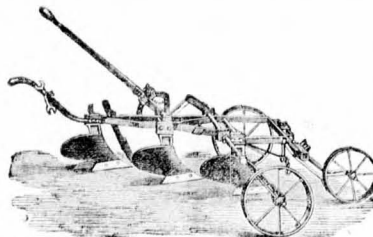
Trieur-jeit

váltható szitákkal.

Gabona tisztító-rostákat.

Tengeri-morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezeket,
malmok, meheszeti és techni-
kai cézlokra

járgány-cséplőgépeket

Továbbá e téren a legujabbat:

SCHMID H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. augusztus 3-án 17,567 sz. alatt szabadalmazva mint egyedüli jogosított gyártója Nagysága: 4' 4" magas és 2' 4" széles, súlya 50 kiló, ára 50 frt.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Ügynökség és raktár B a j á n : Grosz Henrik és tarsánál főúteza, 275. szám.

szabadalmazott

hármás ekéket

közönséges és acél ekéket

cséplőgép - lemezsztitákat
gözeséplő és járgánycséplőkhöz.

és minden egyéb gazdasági
gépeket.